

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Splitu

HM 6818

Potvrda o preuzimanju elektroničkog sudskog pismena

U siguran elektronički poštanski pretinac primatelja **Anita Jožićić, odvjetnik**, dana **21.09.2021.** su poslana sljedeća pismena iz predmeta **P-1883/2010**:

- podnesak vrste **Presuda - odbijena žalba - potvrđena presuda 1. st.** i oznake **P-1883/2010-28**

Potvrđuje se da je primatelj dana **21.09.2021.** preuzeo navedena pismena.

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 12 PŽ-2813/2021-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sudac Maja Bilandžić, u pravnoj stvari tužitelja HANZA MEDIA d.o.o., Zagreb, Koranska 2, OIB 79517545745, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Hanžeković&Partneri d.o.o., Pisarnica Split, protiv tuženika SPLIT SHIP MANAGEMENT d.o.o. u stečaju, Split, 114. brigade 12, OIB 98656583257, radi isplate, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-1883/2010 od 23. siječnja 2014., 8. rujna 2021.

p r e s u d i o j e

Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-1883/2010 od 23. siječnja 2014.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom održan je na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrši javnog bilježnika Mirjane Popovac iz Splita poslovni broj Ovr-5851/10 od 12. svibnja 2010. u dijelu kojim je naloženo tuženiku platiti tužitelju iznos od 227.357,07 kn i trošak ovršnog postupka u iznosu od 3.300,79 kn, sve s pripadajućim kamatama (točka I. izreke) te je naloženo tuženiku platiti tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 2.620,00 kn (točka II. izreke).

2. Prema obrazloženju, sud je utvrdio da su stranke bile u poslovnom odnosu na temelju Ugovora o tiskanju monografije od 23. veljače 2009. koji su sklopili prednik tužitelja kao izvršitelj i tuženik kao naručitelj te na temelju od tuženika naručenih usluga oglašavanja i objavljivanja osmrtnica, da je tužitelj izvršio naručene usluge te je izdao račune koje tuženik nije platio, a nije im niti prigovarao. Stoga je donesena odluka o prihvaćanju tužbenog zahtjeva na temelju odredbe čl. 590. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15; dalje: ZOO), o platnom nalogu odlučeno je na temelju odredbe čl. 451. st. 3. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 78/15, 29/18, 70/19; dalje: ZPP), a o troškovima postupka odlučeno je na temelju odredbe čl. 155. ZPP-a i Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj: 74/95, 57/96, 137/02, (26/03), 125/11, 112/12, 157/13, 110/15).

3. Tuženik je podnio žalbu protiv navedene presude zbog svih zakonskih razloga s prijedlogom ovom sudu preinačiti pobijanu presudu i ukinuti platni nalog. U žalbi navodi da je tuženik tijekom prvostupanjskog postupka istaknuo da je rok bio bitan sastojak ugovora, da je tužitelj kasnio s isporukom naručenog djela pa tuženik nije u obvezi isplatiti ugovoreni iznos, da je na tužitelju bio teret dokaza da bi tuženik kasnio s dostavom materijala za tiskanje pa je zbog toga došlo do kašnjenja u tiskanju i isporuci te da je sud prihvatio iskaz tužitelja u dijelu u kojem navodi da je došlo do usmene izmjene ugovora, a to nije dokazano te da je s obzirom na to da je ugovor o tiskanju bio sastavljen u pisanoj formi, izmjene ugovora također su trebale biti u takvoj formi.

4. Odgovor na žalbu nije podnesen.

5. Žalba nije osnovana.

6. Ispitavši pobijanu presudu u smislu odredbe čl. 365. st. 2. ZPP-a, u granicama razloga navedenih u žalbi pazeći pri tome po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10., 11. 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je tuženikova žalba neosnovana, a pobijana prvostupanjska odluka pravilna i osnovana na zakonu.

7. U postupku koji je prethodio donošenju pobijane presude nije počinjena niti jedna bitna povreda odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, a ocjena je ovog žalbenog suda da je prvostupanjski sud ispitao sve okolnosti bitne za donošenje zakonite odluke u ovom predmetu. Odluka nema nedostataka zbog kojih se ne bi mogla ispitati, u odluci su navedeni razlozi o odlučnim činjenicama koji su jasni i neproturječni, a sud je utvrdio sve činjenice potrebne za donošenje pravilne i zakonite presude.

8. Predmet spora je isplata iznosa od 227.357,07 kn s pripadajućim kamatama, na ime neplaćenih računa koje je tužitelj izdao za izvršene usluge tiskanja i oglašavanja tijekom 2009. i 2010. godine. Tužitelj tvrdi da je izvršio obveze iz ugovora o tiskanju koji su stranke nesporno sklopile kao i usluge oglašavanja po tuženikovoj narudžbi, da je za izvršene usluge izdao račune kojima tuženik nije prigovarao i nije ih platio, a tuženik tvrdi da je tužitelj kasnio s isporukom monografije tiskanje koje je naručeno na temelju sklopljenog ugovora o tiskanju, da je rok bio bitan sastojak ugovora te da tuženik zbog tužiteljevog kašnjenja nije u obvezi platiti izdane račune.

9. Iz podataka u spisu proizlazi da je na temelju računa kao vjerodostojnih isprava javni bilježnik Mirjana Popovac iz Splita po tužiteljevom prijedlogu izdala /rješenje o ovrsi poslovni broj Ovr-5851/10 od 12. svibnja 2010. kojim je određena predložena ovrha, tuženik je podnio prigovor na osnovu i visinu zahtjeva navodeći da u svojim poslovnim knjigama nema evidentirane predmetne račune, po tuženikovom prigovoru rješenje o ovrsi stavljeno je van snage te je odlučeno da će se provesti postupak kao povodom prigovora protiv platnog naloga. Tuženik u daljnjem tijeku postupka tvrdi da tužitelj nije ispunio svoju obvezu iz ugovora u cijelosti, jer nije u

ugovorenom roku, koji je bitan sastojak ugovora, ispunio svoju obvezu, da je predmetna monografija trebala je biti uručena od strane tuženika prigodom svečane akademije 6. svibnja 2009. a zbog tužiteljevog kašnjenja tuženiku je pričinjena velika šteta budući je izdavanje knjige izgubilo smisao, što je utjecalo i na tuženikove poslovne odnose. Tužitelj tvrdi da je do kašnjenja došlo isključivo zbog tuženika koji nije na vrijeme dostavio materijal za tiskanje.

10. Iz podataka u spisu dalje proizlazi da je tužitelj u dokaz svojih tvrdnji dostavio izvadak nepodmirenih računa na kontu 1200 od 28. travnja 2010., predmetne račune, potvrdu narudžbe broj 219091 od 2. listopada 2009. i broj 248779 od 3. ožujka 2010., fax narudžbu za objavu 6. ožujka 2010., objavu od 4. ožujka 2010., Ugovor o tiskanju broj 467 od 23. veljače 2009., snimku ekrana računala tužitelja na kojem je vršena grafička priprema za tiskanje, tužbu tužitelja podnesenu protiv Ive Krizmanića vl. obrta „Autoprijevoznik“ Trgovačkom sudom u Zagrebu (postupak se vodi pod poslovnim brojem P-2493/10), dopis Allianz Zagreb d.d. tužitelju od 8. lipnja 2009. i 25. kolovoza 2009., a tužitelj je predložio i saslušati svjedoke Vukorepa Jozu i Mateljan Mladena. Tuženik nije imao dokazne prijedloge.

11. Ocjenom izvedenih dokaza prvostupanjski sud je utvrdio da su stranke bile u poslovnom odnosu na temelju ugovora o djelu, da je tužitelj izvršio svoju obvezu iz ugovora, a tuženik da je kasnio s dostavom materijala za tiskanje zbog čega je kasnilo i izvršenje tužiteljeve obveze, da tuženik nije dokazao svoje tvrdnje da bi do kašnjenja u isporuci tiskane monografije došlo isključivo zbog tužiteljevog postupanja, da je tuženik naručio uslugu oglašavanja, da je tužitelj za izvršenu uslugu izdao račune koje je tuženik primio, kojima nije prigovarao i koje nije platio. Stoga prvostupanjski sud na temelju odredbe čl. 590. ZOO-a donosi odluku o prihvaćanju tužbenog zahtjeva, a primjenom odredbe čl. 451. st. 3. ZPP-a odlučuje o platnom nalogu.

12. Sa tako utvrđenim činjeničnom stanjem suglasan je i ovaj sud, kao i s primjenom materijalnog prava iz čl. 590. ZOO-a. Naime, navedenom zakonskom odredbom propisano je da se ugovorom o djelu izvođač obvezuje obaviti određeni posao, kao što je izrada ili popravak neke stvari, izvršenje kakva fizičkog ili umnog rada i sl., a naručitelj se obvezuje platiti mu za to naknadu. U konkretnom slučaju tužitelj je svoju obvezu izvršio, a tuženik mu za izvršeno djelo nije platio ugovorenu naknadu.

13. U odnosu na žalbeni navod da je ugovor o tiskanju bio sklopljen pismeno pa u tom obliku trebaju biti i izmjene tog ugovora, valja reći da su ti navodi neosnovani. Naime, odredbom čl. 286. ZOO-a propisano je da se ugovor može sklopiti u bilo kojem obliku, osim ako je zakonom drukčije određeno (st. 1.) te da zahtjev zakona da ugovor bude sklopljen u određenom obliku važi i za sve kasnije izmjene i dopune ugovora (st.). Ugovor o djelu sukladno zakonu može biti sklopljen i usmeno, dakle, zakon ne obvezuje sklapanje tog ugovora u pisanom obliku u kojem obliku bi tada trebale biti i izmjene tog ugovora.

14. U odnosu na tvrdnje koje je tuženik iznosio i u prvostupanjskom postupku, da je rok izvršenja djela bio bitan sastojak ugovora te da je tužitelj odgovoran za

kašnjenje i da je tuženik zbog kašnjenja pretrpio štetu, valja reći da su i ti navodi neosnovani. Naime, tuženik niti tvrdi niti dokazuje da je zbog kašnjenja tražio raskid ugovora ili naknadu štete na što bi, da su osnovane njegove tvrdnje, imao pravo sukladno odredbi čl. 599. ZOO-a. Sukladno odredbi čl. 597. st. 3. ZOO-a, izvođač ne odgovara za zakašnjenje nastalo zbog toga što mu naručitelj nije predao materijal na vrijeme, ili zbog toga što je tražio izmjene, ili što mu nije isplatio dužni predujam i uopće za zakašnjenje nastalo ponašanjem naručitelja.

15. Prvostupanjski sud je pravilnom primjenom materijalnog prava iz Zakona o obveznim odnosima donio odluku o osnovanosti tužbenog zahtjeva, na temelju odredbe čl. 451. st. 3. ZPP-a pravilno je odlučio o platnom nalogu, a primjenom odredbe čl. 155. ZPP-a donio je pravilnu odluku o troškovima postupka.

16. Svojim žalbenim navodima tuženik nije doveo u sumnju pravilnost i zakonitost prvostupanjske odluke slijedom čega je primjenom odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a tuženikova žalba odbijena kao neosnovana te je odlučeno kao u izreci ove odluke.

Zagreb, 8. rujna 2021.

Sudac
Maja Bilandžić

Dokument je elektronički potpisan:
MAJA BILANDŽIĆ

Vrijeme potpisivanja:
16-09-2021
11:53:52

DN:
C=HR
O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#130D48523937333439333636353139
L=ZAGREB
S=BILANDŽIĆ
G=MAJA
CN=MAJA BILANDŽIĆ

Broj zapisa: **eb2ff-5e88d**

Kontrolni broj: **03c5f-796f1-9f777**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=MAJA BILANDŽIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.